

[Frank Jensen]

der bestod i at skabe regering på det bredest mulige grundlag; det var ikke at gå ud og danne en socialdemokratisk mindretalsregering. Så det opdrag, som Socialdemokratiets formand fik af dronningen den 15. januar, er jo til fulde indfriet.

Jeg håber, at vi, også på baggrund af både ordførertalen og dagsordenen, i de kommende måneder vil se SF ikke bare som en inspirator for regeringen, ikke det, som vi har oplevet så tit, at SF sidder med ved forhandlingsbordet helt frem til målstregen, men så alligevel ikke tør slå sømmet i. Jeg håber, at vi nu vil se, at SF, efter at man har taget skridtet på den europæiske scene, i den europæiske politik, også tager det i indenrigspolitikken, og at man når frem til også at turde tage det sidste nøk, når der skal træffes beslutninger.

Vi har jo desværre oplevet enkelte situationer også i efteråret, hvor SF valgte ikke at gå med. Vi har oplevet det omkring styrelsesloven for de højere læreanstalter, den nye universitetslov, og vi oplevede det til sidst i forbindelse med finansloven. Det er de sidste barrierer, SF skal overvinde; men dér skal jeg selvfølgelig ikke være rådgiver for SF, det tror jeg at SF selv kan klare.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, naturligvis kan SF selv klare det. Det behøver vi slet ikke hr. Frank Jensen til. Det har vi klaret udmærket.

Men hold nu op med den dér med, at man dannede denne her regering, fordi dronningen havde bedt hr. Nyrup Rasmussen, den nuværende statsminister, om det. Hvad er det for noget sludder? Man kunne naturligvis godt have dannet en rent socialdemokratisk regering. I øvrigt vil jeg godt lige gøre opmærksom på, når man taler om det bredest mulige grundlag, at der altså er et bredere grundlag bag en S-SF-R-regering end bag den regering, der blev dannet her. Hvis vi skal blive ved formaliteterne, så var det en bredere regering end den, man dannede her. Men naturligvis kunne der også være dannet en socialdemokratisk mindretalsregering, og min påstand er, at den ville have været langt mere fleksibel.

Så siger hr. Frank Jensen, at SF skal med, og at SF har udviklet sig, og at vi kan gå ind og få indflydelse, og han opfordrer os til at gøre det,

men det afhænger da af indholdet. Vi har det faktisk sådan, at vi er villige til at stemme for et lovforslag her i Folketinget, hvis det er godt nok ifølge vores politiske opfattelse. Vi vurderer forslagene ud fra indholdet i dem. Vi går naturligvis ikke ud og siger, at vi vil stemme for alt muligt. Hvis der kommer et godt lovforslag fra regeringen, stemmer vi for det, og kan vi påvirke lovforslaget, så gør vi det og stemmer for det i den sidste ende.

Men hr. Frank Jensen må jo erkende, at arbejdet her i Folketinget vil blive fundamentalt anderledes, end det har været hidtil, fordi regeringen på forhånd har flertal. Det vil da påvirke os, når vi kommer til en forhandling med regeringen, at vi ved, at regeringen på forhånd har sit flertal hjemme, at regeringen har klaret tingene af internt, før den kommer til partierne i folketings salen. Det er det problematiske i denne konstruktion, dels at den sætter i hvert fald SF uden for reel indflydelse, dels at der kommer en række interne skændier i regeringen.

Hr. Frank Jensen siger, at vi kan se på regeringsgrundlaget – det behandlede jeg jo også i min ordførertale – og dér er det problematiske, at det er så uklart, at det helt afhænger af, hvilke partier der står bag regeringen. Det er pointen, og derfor kan man ikke adskille diskussionen om det politiske indhold fra de partier, der nu sidder i regeringen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er hr. Frank Jensens bemærkning om dronningen, der får mig herop. Jeg forstår, at hr. Frank Jensen mener, at dronningen har det ligesom hr. Bilgrav-Nielsen, altså at hun skal rette sig efter det, De Radikale siger. Hr. Bilgrav-Nielsens synspunkt er, at det skal alle andre i hele landet også; men sådan er det jo altså ikke indrettet, det med dronningen.

Dronningen kan kun tælle; hun kan ikke læse. Det betyder sagt på en anden måde, at blandt de råd, der er givet fra de partier, der pegede på hr. Nyrup Rasmussen som kongelig undersøger, var der en tilføjelse til Det Radikale Venstres råd, der lød, at det skulle være med udgangspunkt i midten af dansk politik, og der var en anbefaling fra SF om, at det skulle bygge på Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre, og på baggrund af de råd blev